

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11CoCsp/10/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124201256
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7124201256.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XX, zastúpená JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Urbánkova 6 proti žalovanému: C. D. E., E., E. E. F. G., C. XX, H.: XX XXX XXX, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, o zaplatenie 500 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Košice č.k. 57Csp/16/2024-96 zo dňa 22. októbra 2024

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. P r i z n á v a žalobkyni proti žalovanému 100 % nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 500 eur do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobkyni právo na náhradu trov konania v miere 100%:

2. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 23.1.2024 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 500 eur, keďže so žalovaným uzavrela úverový právny úkon poskytnutia finančných prostriedkov s tým, že išlo o formulárovú typovú spotrebiteľskú zmluvu – žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.6.2012 so schválením výšky úveru/úverový limit 840 eur, počtom splátok 42, mesačnou splátkou 45,01 eur, RPMN 66,08 a ročnou úrokovou sadzbou 70,05 eur. V konaní vedenom na OS Košice - okolie sp. zn. 20Csp/29/2021 o ochranu spotrebiteľa a vydanie bezdôvodného obohatenia súd rozhodol tak, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe uvedenej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov; zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 927,87 eur; určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá dňa 27. 6. 2012 je neplatná; určil, že Rozhodcovská zmluva č. 83 00048145 je neplatná a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom KS v Košiciach sp. zn. 11CoCsp/37/2022 dňa 6. 12. 2023. Žalobkyňa predložila právoplatný rozsudok OS Košice - okolie sp. zn. 20Csp/29/2021 zo dňa 3. 2. 2022, rozsudok KS v Košiciach sp. zn. 11CoCsp/37/2022 zo dňa 6. 12. 2023, ktorým bol uvedený prvoinštančný rozsudok potvrdený.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a to čo do základu a výšky, pričom poukazoval aj na neprimeranosť žalovanej sumy, dávajúc do pozornosti rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/171/2005 ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/61/2018, s apelom na posúdenie konkrétnych hľadísk každého sporu.

4. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, po právnom posúdení veci v zmysle ust. § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 9.6.2019 ako aj od 10.6.2013 a dospel k záveru, že žalobkyňa preukázala citovanými právoplatnými súdnymi rozhodnutiami, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu jeho povinnosti ustanovených zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobkyňa preukázala vyššie citovanými právoplatnými súdnymi rozhodnutiami, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu jeho povinnosti v znení zákona č. 129/2010 Z. z., t.j. žalovaný porušil povinnosti ustanovené v právnych predpisoch na ochranu spotrebiteľa a tým zasiahol do práv žalobkyne. Cieľom finančného zadosťučinenia je akési dovŕšenie ochrany porušeného práva. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie a preto je možno súhlasiť s tvrdením žalobkyne, že v tomto smere nemohla poskytnúť súdu žiadne dôkazy. Z vyššie citovaných právoplatných súdnych rozhodnutí podľa názoru prejednávajúceho súdu vyplýva, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bez ďalšieho je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi a to v nemajetkovej sfére. Rozsah finančného zadosťučinenia je v zákone č. 250/2007 Z. z. formulovaný tak, že neobsahuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zohľadniť. Jediným kritériom je jeho primeranosť. Je to preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti jednotlivého prípadu stanovil rozsah finančného zadosťučinenia (viď rozsudok KS Košice sp. zn. 9Co/114/2020). Vzhľadom k tomu, že súdy konštatovali porušenie spotrebiteľského práva u žalobkyne v 4 konkrétnych bodoch, t. j. spotrebiteľský úver je bezúročný, bez poplatkov, dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, rozhodcovská zmluva je neplatná a zároveň zaviazal žalovaného k úhrade sumy 927,87 eur, t. j. vydanie bezdôvodného obohatenia, mal súd v spore za to, že žalovaná suma finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur je primeraná, s poukazom na cieľ finančného zadosťučinenia, ktorým je dovŕšením ochrany porušeného spotrebiteľského práva. Pri úvahe súdu o výške primeraného finančného zadosťučinenia zoberal súd do úvahy aj skutočnosť, že žalovaný sa na základe súdom určenej neplatnej dohody o zrážke zo mzdy domáhal navyše plnenia vo výške 1 284,29 eur. Pokiaľ by žalobkyňa úspešne neuplatnila na súde svoje práva, je možno takmer so stopercentnou istotou konštatovať, že žalovaný by realizoval plnenia, vyplývajúce z neplatnej dohody o zrážke zo mzdy a dosiahol by poskytnutie finančného plnenia od žalobkyne až vo výške 1 284,29 eur.

5. Čo sa týka premlčacej námietky žalovaného súd citoval rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/71/2020 zo dňa 24.6.2021 a to bod 54 a konštatoval, že právoplatným ukončením konania pod sp. zn. 20Csp/29/2021 Okresným súdom Košice – okolie a to dňa 22.1.2024, keďže rozsudok Okresného súdu Košice – okolie zo dňa 3.2.2022 bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, bol naplnený predpoklad uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúcich žalobkyne požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Keďže žaloba bola podaná dňa 22.1.2024 ešte neuplynula všeobecná 3 ročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 101 Občianskeho zákonníka s odkazom na ust. § 100 Občianskeho zákonníka a preto žaloba bola podaná v spore včas a nárok žalobkyne nie je premlčaný.

6. K námietke žalovaného ohľadne neexistencie aktívnej legitímácie žalobkyne z dôvodu absencie podpisu advokátky na splnomocnení, súd poukázal v súlade s vyjadrením žalovaného na rozsudok NS SR zo dňa 14. 4. 2014 sp. zn. 7MCdo/6/2013, že dohoda o zastúpení je dvojstranný právny úkon medzi zástupcom a zastúpením, ktorým sa zakladá právny vzťah zastúpenia a spravidla určuje aj obsah tohto právneho vzťahu. Plnomocnenstvo je jednostranný úkon zastúpeného, ktorý preukazuje existenciu právneho vzťahu zastúpenia, oprávnenie zástupcu konať za zastúpeného a tiež rozsah zastúpenia. Plnomocnenstvo, ktoré preukazuje oprávnenie zástupcu konať za zastúpeného v celom konaní, je tzv. procesné plnomocnenstvo. V danom prípade žalobkyňa splnomocnila advokátku, aby ju vo všetkých veciach zastupovala, aby vykonávala všetky úkony ... t.j. udelila advokátke generálnu plnú moc, ktorej udelenie nevyžaduje podpis advokáta. Preto námietku žalovaného v tomto smere súd považoval za neopodstatnenú. S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia a právne dôvody súd prvej inštancie žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, keďže nevzhliadol priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

8. Proti rozsudku v zákonnej lehote (včas) podal odvolanie žalovaný. Uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP a navrhoval rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať žalovanému

nárok na náhradu trov konania. Mal za to, že priznaná suma finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur je neprimeraná a nezodpovedá skutočnostiam, ktoré vyplynuli z priebehu konania. Taktiež je aj rozsudok nepreskúmateľný čo sa týka odôvodnenia, keďže s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/91/2020 je potrebné, aby súd diferencovane v každom konkrétnom prípade zohľadnil konkrétne skutočnosti vychádzajúc aj z kritérií vyžadovaných súdnou praxou čo ale rozsudok nespĺňa.

9. Žalobkyňa v podanom vyjadrení apelovala na to, že jej hrozila ujma vo forme straty peňažných prostriedkov vo výške bezdôvodného obohatenia v sume 927,87 eur, čím bola obmedzená vo všetkých oblastiach svojho života a to najmä finančne, keďže neoprávnenými platbami v prospech dodávateľa utrpela finančnú stratu ako aj morálnu ujmu a to vrátením neoprávnene zaplatených finančných prostriedkov. Uvádza, že zo strany žalovaného došlo k viacerým porušeniam spotrebiteľských práv, čo konštatoval aj súd v právoplatnom rozhodnutí súdu, ktorý bol potvrdený rozhodnutím krajského súdu v spore vedenom na Okresnom súde Košice – okolie pod sp. zn. 20Csp/29/2021, ktorý rozhodol v tom znení:

I. Súd určuje, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 27.06.2012, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 927,87 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 27.06.2012 je neplatná.

IV. Súd určuje, Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 27.06.2012 je neplatná.

Navrhovala preto, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny a priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalovaného ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalovaného.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 18.6.2025 o 10.35 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 215/III. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 9.6.2025 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

12. Odvolací súd k uplatneným odvolacím dôvodom v spore uvádza, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov (aj iných orgánov). Pod pojmom „procesný postup“ súdu sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mариaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1Cdo 6/2014, 3Cdo 38/2015, 5Cdo 201/2011, 6Cdo 90/2012).

13. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený inou procesnou vadou konania danou aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku občianskoprávneho kolégia zo dňa 3.12.2015 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016.

14. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné

skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

16. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

17. Odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalovaného nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Napadnuté rozhodnutie citované zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP nepostráda, a preto s apelom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd len dopĺňa odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tom znení, že odvolacie námietky uplatnené zo strany žalovaného sú totožné s jeho procesným útokom, s ktorým sa súd prvej inštancie vecne správne vysporiadal a to čo sa týka procesného postupu v zmysle § 185 a nasl. CSP, keďže v spore vykonal relevantné dokazovanie pre náležité rozhodnutie v spore, ktoré vyhodnotil v zmysle § 191 a nasl. CSP, čím procesne nepochybil a rovnako vec právne správne posúdil. Keďže odôvodnenie rozhodnutia spĺňa zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP, svojim konaním neodňal súd prvej inštancie žalovanému právo na spravodlivý proces, nakoľko súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

20. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

21. Odvolací súd uvádza, že podľa § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

22. Podľa § 191 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

23. Predmetom konania je nárok žalobkyne vyplývajúci z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.. Toto ustanovenie upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadostučinenie v prípade, ak spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spotrebiteľa

spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody či bezdôvodného obohatenia, je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne.

24. V okolnostiach posudzovanej veci súd prvej inštancie správne uzavrel, že nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie je daný. Správne pritom súd vychádzal z úsudku, že žalobkyňa splnila kvalifikačný znak pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, t.j. úspešne uplatnila porušenie práva a povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., keďže žalovaný bol zaviazaný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie v celkovej výške 927,87 eur, a to rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 3.2.2022, sp. zn. 20Csp/29/2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 6.12.2023, sp. zn. 11CoCsp/37/2022 právoplatným dňa 22.1.2024. Tieto skutkové a právne závery súdu žalovaný v odvolaní nespochybnil.

25. V odvolaní žalovaný namietal neprimeranosť výšky priznaného finančného zadosťučinenia tvrdiac, že nezodpovedá skutočnostiam, ktoré vyplynuli z priebehu konania a zároveň vyčítajúc súdu nepreskúmateľnosť úvahy, na základe ktorej dospel k určení sumy 500 eur, ktorú súd konkrétne nezdôvodnil.

26. Na tomto mieste odvolací súd pripomína, že zadosťučinenie je slovo prevzaté z latinského výrazu *satisfactio*, v ktorom „*satis*“ znamená „dost“ a „*facere*“ znamená „činiť“ (t.j. urobiť za dost). V právnej teórii základ dania zadosť spočíva vo vyrovnaní pomerov, ktoré boli narušené, a ktoré je nutné opätovne uviesť do rovnováhy, nie len reštitučným, obnovovacím nárokom. Zadosťučinenie je tak nárokom, ktorým sa reparujú ujmy nemateriálnej povahy. Tento aspekt vychádza z podstaty tohto nároku, nie je preto možné pri rozhodovaní o ňom brať zreteľ na materiálne prvky. Jeho podstatou totiž nie je primárne sankčná povaha, aj keď zaplatenie (zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má byť finančné) predstavuje finančný úbytok v aktívach osoby, voči ktorej nárok smeruje. Na účely sankcionovania je totiž administratívne a trestné právo, civilné právo má za cieľ „len“ kompenzáciu osoby, ktorej sa má zadosťučinenie poskytnúť.

27. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, zákon nestanovuje žiadne kritéria, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia, a je preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 389/2015 a sp. zn. 6Cdo 127/2017).

28. Podľa názoru odvolacieho súdu by pri posudzovaní primeranosti finančného zadosťučinenia mali byť v popredí pozornosti parametre, prostredníctvom ktorých spotrebiteľ objektívne môže vnímať závažnosť zásahu do svojich oprávnených záujmov, najmä však okolnosti vzniku záväzku, podstata porušenia spotrebiteľského práva, povaha a rozsah následkov, spôsob realizovania nárokov dodávateľom, jeho postoj k uplatňovaniu spotrebiteľskej ochrany, náprava dopadov inými prostriedkami, odškodnenie v iných obdobných prípadoch porušenia práv spotrebiteľa, odškodnenie v iných situáciách a podľa iných zákonných ustanovení v oveľa závažnejších prípadoch (náhrada za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, odškodňovanie obetí trestných činov) a pod. Bez potreby hlbšej analýzy možno vyjsť z rozumného predpokladu, že v prípadoch závažnejšieho porušenia spotrebiteľských práv bude primeranou väčšie finančné zadosťučinenie než tam, kde má toto porušenie z hľadiska naznačených kritérií menšiu intenzitu. Výber i váha kritérií pre posudzovanie primeranosti finančného zadosťučinenia je determinovaná jeho satisfakčným a zároveň aj sankčným účelom. Priznané finančné zadosťučinenie by teda malo spotrebiteľa primerane odškodniť a dodávateľa adekvátne odradiť od protiprávneho konania; naopak nemalo by viesť k neodôvodnenému prospechu spotrebiteľa. Odvolací súd pripomína,

že prípadná ujma - či už majetková alebo nemajetková, predstavuje len jedno z do úvahy prichádzajúcich kritérií, a preto aj pri inak hodnotovo väčšom následku - napríklad značnom nákladovom zaťažení spotrebiteľa napriek bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, môže byť primeranou finančná satisfakcia v nižšej sume.

29. Primeranosť výšky uplatneného finančného zadosťučinenia odôvodňovala žalobkyňa tým, že jej bola spôsobená ujma v majetkovej sfére, keď vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie v celkovej výške 927,87 eur, ktoré bol žalovaný zaviazaný vydať žalobkyni na základe právoplatného rozsudku súdu. Taktiež psychickým vypätím žalobkyne a stavom neistoty počas súdneho konania až do jeho právoplatného skončenia.

30. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie posudzoval primeranosť výšky finančného zadosťučinenia poukazom na: (a) majetkovú ujmu, ktorú žalobkyňa utrpela vo výške bezdôvodného obohatenia, t.j. 927,87 eur, (b) spôsob porušenia zmlúv o úvere, (c) dobu trvania protiprávneho stavu, za ktorú považoval dobu od uzavretia zmluvy o úvere do doby, kedy bolo právoplatne rozhodnuté vo veci, (d) skutočnosť, že žalovaný ako subjekt, ktorý má v predmete činnosti poskytovanie úverov, nedodrжал právne predpisy týkajúce sa poskytovania úverov.

31. V prejednávanom prípade nebolo sporné, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom preplatení úveru, a teda k strate finančných prostriedkov, pričom k uvedenej finančnej ujme i reálne došlo, a to v rozsahu priznaného bezdôvodného obohatenia v konaní vedenom pod sp. zn. 20Csp/29/2021 v celkovej výške 927,87 eur.

32. K otázke primeranosti výšky finančného zadosťučinenia odvolací súd vzal na zreteľ aj na výšku primeraného zadosťučinenia priznávaného v obdobných prípadoch v aktuálnej súdnej praxi na úrovni okolo 500 eur.

33. Všetky vyššie uvedené aspekty sa stali základom úvahy odvolacieho súdu pre kvantifikáciu výšky zadosťučinenia, ktorá by mala byť priznaná žalobkyni. Po ich dôkladnom zhodnotení odvolací súd dospel k záveru, že primerané okolnostiam danej veci bude pre žalobkyňu finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur, ktoré bude dostatočne plniť jednak funkciu satisfakcie pre žalobkyňu a minoritne aj funkciu sankcie pre žalovaného.

34. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP. Odvolací súd priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v 100% rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), zohľadniac § 251 CSP, pričom pri vyčíslení výšky náhrady trov konania bude vychádzať z prisúdenej sumy primeraného finančného zadosťučinenia, a nie zo žalovanej sumy.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať

pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).